

Naturalisatie van Wilhelmina Elanora Bossmann
en 18 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

No. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Wilhelmina Elanora Bossmann en 18 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De staatloze verzoekster Wilhelmina Elanora Bossmann, genoemd in artikel 1, onder 1, is hier te lande geboren en getogen en onderscheidt zich niet van een geboren Nederlandse. Zij was 12 jaar oud toen de Duitsers ons land binnenvielen. Slecht gedrag van haar vader tijdens de bezetting heeft haar niet ten kwade vermogen te beïnvloeden. Als secretaresse voorziet zij in haar onderhoud.

Albertus Wilhelmus Bouwense, de Amerikaanse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 2, is van geboorte Nederlander. In 1919 vestigde hij zich in de Verenigde Staten van Amerika, waar hij de Amerikaanse nationaliteit verwierf. Verzoeker keerde in 1950 naar zijn geboorteland terug. Hij geniet pensioen en bezit enig kapitaal.

In artikel 1, onder 3, wordt voorgedragen de staatloze verzoeker Cornelis Jacobus Gielbert. Deze verzoeker is eveneens Nederlander van geboorte, doch verloor zijn nationaliteit door in 1921 in Amerikaanse staatsdienst te treden. Sedert 1928 woont hij weder in ons land. Verzoeker heeft van 1943 af in dienst van een Nederlandse reder voor de Duitsers gevaren. Dit geschiedde binnen het kader van de arbeidsinzet en niet uit sympathie voor het nationaal-socialisme. Als walknecht verdient hij nu het brood.

De Britse verzoeker Sintio James Hope, genoemd in artikel 1, onder 4, werd in 1926 te Agricola Village (Brits Guyana) geboren. Verzoeker heeft van zijn vierde levensjaar af in Suriname gewoond en is sedert kort in Nederland woonachtig. Hij voelt zich Nederlander. Als matroos voorziet hij in zijn onderhoud.

De staatloze verzoekster Henriette Jacobsohn, genoemd in artikel 1, onder 5, weduwe van Julius Thalmann, werd in 1892 te Gross Lobke in Duitsland geboren. Zij kwam in 1936 met haar echtgenoot naar ons land en is genoegzaam ingeburgerd. Gedurende de oorlogsjaren was zij geruime tijd „ondergedoken”. Verzoekster, wier echtgenoot in 1952 is overleden, drijft een handel in tweedehands-meubelen en heeft daaruit genoegzame inkomsten.

Willem Hendrik Bartholomeus Pfennig, genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1894 te Johannesburg (Zuid-Afrika) geboren uit Nederlandse ouders. Zijn ouders verkregen kort daarna het Zuid-Afrikaanse burgerschap, waarin hij deelde. Verzoeker kwam in 1900 met zijn ouders naar ons land en heeft sedertdien hier gewoond. Gedurende de Duitse overheersing van ons land heeft hij zich jegens ons volk loyaal betoond. Hij is gehuwd met een van origine Nederlandse vrouw. Als timmerman verdient hij het brood.

In artikel 1, onder 7, wordt voorgedragen de Poolse verzoeker Otton Celestijn Rappaport. Verzoeker, die in 1909 te Tarnopol (Polen) werd geboren, woont sedert 1938 in Indonesië. Verzoeker, die zich door zijn omgang met Nederlanders Neder-

lander is gaan gevoelen, heeft zich gedurende de oorlogsjaren gedragen als een goed vriend van ons volk. Hij is dan ook van 1943 af door de Japanners geïnterneerd geweest. Als oogarts heeft hij genoegzame inkomsten.

De Italiaanse verzoekster Alma Carmela Rosa Bian, genoemd in artikel 1, onder 8, is hier te lande geboren en getogen en onderscheidt zich niet van een geboren Nederlandse. Zij was twaalf jaar oud toen de Duitsers ons land binnenvielen. Het gezin, waaruit zij stamt, stond gedurende de oorlogsjaren goed aangeschreven. Als lerares in de Franse taal voorziet verzoekster in haar onderhoud.

De Russische verzoekster Mariam Tatewossianz, genoemd in artikel 1, onder 9, werd in 1917 te Bakoe (Rusland) geboren uit een Russische vader en een van oorsprong Nederlandse moeder, die in 1921, na het overlijden van haar echtgenoot, de Nederlandse nationaliteit herkreeg. Van 1921 tot 1930 woonde zij met haar moeder in Indonesië en daarna tot 1940 in ons land. Van 1940 af verblijft zij weer in Indonesië. Verzoekster is in Nederlandse geest opgevoed en behoort mede daardoor tot de Nederlandse cultuur. Zij is na de inval der Japanners tezamen met haar moeder geïnterneerd. Verzoekster voorziet als typiste in haar onderhoud.

Maria Walthera Antoinette Aelberts, de Belgische verzoekster, genoemd in artikel 2, onder 1, werd in 1899 te Eindhoven (Noordbrabant) geboren en heeft zonder onderbreking hier gewoond. Gedurende de Duitse overheersing heeft verzoekster zich het Nederlanderschap waardig getoond door daadwerkelijk deel te nemen aan het verzet tegen de onderdrukker. Zij verzorgde wapentransporten, huisvestte onderduikers en verrichte koeriersdiensten. Haar verloofde werd bij een wapentransport gearresteerd en later gefusilleerd. Verzoekster heeft gedurende de oorlogsjaren haar vermogen geheel besteed aan leniging van andermans nood. In haar onderhoud wordt voorzien door een bejaarde man, die haar als zijn dochter beschouwt en haar tot zijn enige erfgename heeft aangewezen.

In artikel 2, onder 2, wordt voorgedragen de Duitse verzoeker Arnoldus Gerardus Cohnen. Verzoeker, die hier te lande is geboren en getogen, voelt zich Nederlander. Hij is meerderjarig geworden gedurende de behandeling van het naturalisatieverzoek van zijn vader, aan wie bij de wet van 2 Januari 1953, *Stb.* 13, het Nederlanderschap werd verleend, weshalve het billijk moet worden geacht hem alsnog kosteloos te naturaliseren. Verzoeker verdient als mijnwerker het brood.

De staatloze verzoeker Gijsbert Den Daas, genoemd in artikel 2, onder 3, is Nederlander van geboorte. Hij verloor zijn nationaliteit door in 1929 dienst te nemen in het Franse vreemdelingenlegioen. Nadien heeft hij hier zijn dienstplicht vervuld. Gedurende de oorlogsjaren heeft hij zich in politiek opzicht goed gedragen. Verzoeker is van beroep stoker op de grote vaart en heeft als zodanig groot belang bij de verkrijging van zijn vroegere nationaliteit.

De Indonesische verzoeker Max Rudolph DeSmet, genoemd in artikel 2, onder 4, werd in 1923 te Poerworedjo (Indonesië) geboren. Hij heeft als dienstplichtige gediend bij de Koninklijke Marine en is ruim drie jaar krijgsgevangene van de Japanners geweest. Hij woont sedert 1946 in ons land. Zijn vrouw is van oorsprong Nederlandse. Verzoeker heeft als pro-

¹⁾ Zijn met de overige bij deze Memorie van Toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

curatiehouder genoegzame inkomsten. Hij heeft door misverstand verzuimd tijdig voor de Nederlandse nationaliteit te opteren.

Stanislaw Grzeskowiak, genoemd in artikel 2, onder 5, werd in 1925 te Druja (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. In 1941 werd verzoeker door de Russen gevangen genomen en naar Rusland gevoerd. In 1942 was het hem mogelijk dienst te nemen bij de Poolse Divisie. Verzoeker werd in Engeland opgeleid en nam in 1944 aan de invasie in Normandië deel. Hij behoorde tot de troepen, die het Zuiden des lands en Groningen hebben bevrijd. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en verdient als fabrieksarbeider het brood. Verzoeker heeft er mee ingestemd, dat de spelling van zijn geslachtsnaam wordt gewijzigd in Greskowiak.

In artikel 2, onder 6, wordt voorgedragen de staatloze verzoeker Gustaaf Jakobs. Verzoeker, die hier te lande geboren en getogen is, onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Hij voldeed hier aan zijn militaire verplichtingen en is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Hij heeft getoond de Nederlandse vrijheidszin te verstaan door zich gedurende de Duitse overheersing aan de zijde van het verzet te scharen. Hij verborg wapenen en munitie en heeft deel uitgemaakt van het strijdend gedeelte van de B.S. Als koopman in groenten en fruit heeft hij genoegzame inkomsten.

De Italiaanse verzoeker Leonardo Rigutto, genoemd in artikel 2, onder 7, is eveneens hier te lande geboren en getogen en is in onze samenleving opgenomen. Zijn vrouw is van oorsprong Nederlandse; het echtpaar heeft de zorg over een Nederlands pleegkind op zich genomen. Verzoeker heeft zich gedurende de oorlogsjaren jegens ons land loyaal gedragen. In 1923 heeft hij als dienstplichtige in het Nederlandse leger gediend. Verzoeker voorziet als granietwerker in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De staatloze verzoeker Joseph Johannes Andreas Saul, genoemd in artikel 2, onder 8, werd in 1912 te Hilversum (Noordholland) geboren en heeft zijn gehele leven hier gewoond. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw; ook zijn kinderen bezitten de Nederlandse nationaliteit. Verzoeker stond gedurende de oorlogsjaren aan de goede zijde. Hij is behulpzaam geweest bij het drukken en verspreiden van illegale lec-

tuur. Als chef-automatensteller voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

Fritz Franz Otto Waldrich, de Indonesische verzoeker, genoemd in artikel 2, onder 9, werd in 1913 te Bandoeng (Indonesië) geboren en heeft daar tot 1950 gewoond. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw; ook zijn kinderen bezitten de hoedanigheid van Nederlanders. Verzoeker heeft van 1930 af dienst gedaan in het K.N.i.L. en was van 1942—1945 krijgsgevangene van de Japanners. Hij is ten onrechte lange tijd als Nederlander aangemerkt en heeft daardoor verzuimd te rechter tijd voor het Nederlanderschap te opteren. Sedert 1950 woont verzoeker met zijn gezin in ons land. Hij geniet pensioen en vervult bovendien een betrekking als magazijnmeester.

In artikel 2, onder 10, wordt voorgedragen de verzoeker Josephus Wilczynski. Hij werd in 1918 te Przyszowa in Polen geboren en is van Poolse herkomst. In 1939 werd verzoeker krijgsgevangen gemaakt door de Russen. Daarna kreeg hij in 1942 gelegenheid zich aan te sluiten bij het door generaal Anders gevormde Poolse leger. Hij heeft op verschillende fronten tegen de vijand gestreden. Verzoeker woont sedert 1947 in ons land. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en voelt zich hier thuis. Als bankwerker verdient hij het brood.

Het wil de ondergetekende voorkomen, dat de in artikel 2, onder 1 en onder 3 tot en met 10 genoemde verzoekers, met het oog op de door hen aan den lande bewezen diensten voor kosteloze naturalisatie in aanmerking mogen worden gebracht.

Met uitzondering van de verzoekers, genoemd in artikel 1, onder 4, 7 en 9, respectievelijk van Britse, Poolse en Russische nationaliteit, geldt ten aanzien van allen dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben. De Britse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 5, moet om de Britse nationaliteit te verliezen, na de totstandkoming van de naturalisatie als Nederlander, een verklaring afleggen, dat hij afstand doet van de Britse nationaliteit. Hij heeft zich daartoe bereid verklaard.

Alle hier te lande woonachtige verzoekers van Duitse herkomst zijn in het bezit van een verblijfsvergunning.

De Minister van Justitie,
L. A. DONKER.